

علام:

تنگی نفس شدید(گاهی مادر تنها در حالت ایستاده قادر به نفس کشیدن است)

تورم پا،ناحیه تناسلی و دیواره شکم

در موارد نادر به علت فشار زیاد رحم روی مجاری ادرادی،کاهش دفع ادرار رخ می دهد

دشوار شدن شنیدن صدای قلب جنین

عدم درک حرکات جنین

تدابیر درمانی:

در اولین قدم ضروری است علت زیاد شدن مایع آمنیون مشخص شود. درمان ،تنها در مورد علامت دار لازم است.در صورتی که سونوگرافی وجود نقص قابل توجهی را در جنین نشان دهد،مشاوره با والدین باید انجام شود.از انجایی که ناهنجاری های جنینی سهم عمده ای در بروز این اختلال دارند ضروری است سلامت جنین با انجام سونوگرافی سلامت تاحد ممکن تضمین شود.

با آزمایش قند خون مادر را از نظر ابتلا به دیابت بررسی می کند.

در موارد خفیف ،استفاده از مسکن شبانه برای رفع احساس تراحتی موثر خواهد بود.

به نام خالق هستی بخش

دانشگاه علوم پزشکی استان فارس

عنوان:پلی هیدرآمنیوس

(افزایش مایع آمنیون)

تهیه کننده: سهیلا طلایبی(کارشناس پرستاری)

منبع: بارداری و زایمان ویلیامز جلد یک ۲۰۱۸

ویراست ۲۵

تاریخ تدوین: مهر ۱۳۹۹

تاریخ آخرین بازنگری: مهر ۱۴۰۱

«مرکز آموزشی درمانی حافظ»

مایع آمنیوتیک چیست؟

مایع آمنیوتیک ماده‌ای است که جنین را در کیسه جنین احاطه کرده است.

این مایع کارهای مهمی انجام می‌دهد که عبارتند از

-بعنوان یک ضربه گیر جنین را در مقابل خدمات و بند ناف را در مقابل تحت فشار قرار گرفتن (و در نتیجه اختلال در اکسیژن رسانی به جنین) محافظت می‌کند.

-جنین و رحم را از عفونت محافظت می‌کند.

-بعنوان یک منبع پشتیبان کوتاه مدت از مایعات و مواد غذایی عمل می‌کند.

-به جنین برای تنفس و تحرک کمک می‌کند.

-به تکامل مناسب سیستم‌های گوارشی، اسکلتی-عضلانی و تنفسی جنین کمک می‌کند.

مایع آمنیوتیک کجا تولید می‌شود؟

در طی ۱۶ هفته اول حاملگی، جفت، غشاها آمنیوتیک، بند ناف، و پوست جنین همگی مایعی تولید می‌کنند که همزمان با رشد جنین کیسه آمنیوتیک را پر می‌کند. پس از آن جنین شروع به بلعیدن مایع کرده، مایع از کلیه‌های جنین گذشته و بصورت ادرار از بدن جنین خارج می‌شود و این چرخه مجدد تکرار می‌شود بطوریکه کل مایع آمنیوتیک هر چند ساعت یک بار از این چرخه عبور می‌کند.

علت:

در بیشتر موارد نامشخص است.

ناهنجری‌های دستگاه عصبی جنینی، دستگاه گوارشی
دیابت در مادر

دیابت در مادر / مصرف مواد مخدر در مادر / افزایش
برون‌ده ادراری جنین(ماکروزومی، انتقال قل به قل، تومور
هیدروپیس فنالیس)

کاهش جذب جنین از راه لوله گوارش(ناهنجری مری)
کاهش میزان بلع جنین(ناهنجری‌های لوله عصبی

افزایش ترشح مایع آمنیوتیک به وسیله جفت بزرگ(دیابت،
بارداری چند قلو).

تعجب نکنید! بله، بیشتر مایع آمنیوتیک در واقع ادرار است.

جنین همچنین مقداری مایع از ریه هایش ترشح می‌کند. مقدار

کمی از مایع آمنیوتیک جذب کیسه آمنیوتیک شده و وارد بدن
مادر می‌شود و یا از طریق خون بند ناف به بدن مادر بر می‌
گردد

بنابراین، جنین نقش مهمی در حفظ مقدار مناسب مایع در کیسه آمنیوتیک دارد. زیاد بودن مایع هیدرآمنیوس یا پلی هیدرآمنیوس و کم بودن آن الیگوهیدرآمنیوس خوانده می‌شود.

تشخیص زیاد بودن مایع آمنیوتیک رشد سریعتر از طبیعی رحم ممکن است پزشک را به زیاد بودن مایع مشکوک کند. زیاد بودن مایع ممکن است سبب شود مادر حرکات جنین را آنطور که باید در سه ماهه دوم یا سوم حس کند احساس نکند.

بیمار ممکن است علائمی نظیر دردهای شکمی (ناشی از فشار زیاد مایع)، نوسان شدید وزن، کمر درد، و ورم شدید پاها و قوزک پا داشته باشد. در صورت وجود این علائم پزشک برای بیمار سونوگرافی تجویز کرده و اندکس مایع آمنیوتیک را محاسبه می‌کند

اندکس بالای ۲۵ سانتی متر بیش از حد تلقی می‌شود. مقدار طبیعی این اندکس در سه ماهه سوم حاملگی ۵ تا ۲۵ سانتی متر است